

безъ повѣдѣния многообразни и познания за човѣческа та полза списана, каквото е болгарскио народъ отлишенъ отъ такива човѣкополѣзни списания? Кое списание иматъ нашите братия Болгари? камо имъ землеописанието, съ кое даби можели да познаятъ баре своята си места и своето отечество? камо имъ граматика та да утвърждаватъ главниатъ свой языкъ, отъ кого иматъ и коренатъ? камо имъ нравоучителната списания, безъ коя не може никой да се нарече совершенъ човѣкъ на тоя свѣтъ? камо имъ повседневния повѣсти и знания, или повсенедѣлни или месечни? камо имъ художественна та списания, камо имъ риториката, математика, логика, физика, философия и прочия и прочия; които са на човѣка повече потребни нежели хлѣбать? камо имъ историята подробно исписана и разпространно, каквото иматъ другите народи, съ която да се видатъ и тия на тоя свѣтъ и да се покажатъ каквосо словесни между другитъ словесни те создания, божия? "...

Болгаре, благочестиви и православни, до кога ще спавате?" (стр. 3. и 4.).

Сетне Фотиновъ изказва своята тѣга, болка, че българскиятъ народъ е останалъ много назадъ.

„Ахъ, скорбъ наша и стидъ (срамъ)! Народи послешни и народи безъ книжни начнаха и за фатиха на нашите дни да просвѣщаватся и да умножаватъ училищата нихни, книгите, историйте, списания благодѣла, списания повседневна (газета), списания повсенедѣлна или повсемесечна, за да гледатъ и да знаятъ що по свето бива и става; а Болгарскио народъ спава!!! горко, горко ти естъ народъ многочисленний, а на ползи своя не чувственний и нерачителний!..." (стр. 5.).

Тѣзи думи на Фотиновъ достатъчно силно говорятъ за неговия стремежъ да помогне на българския народъ да не остава назадъ отъ много „по-послешни и безъ книжни народи“. И той се решава на всѣкакви жертви, само за да помогне на своя народъ.

Следъ предисловието Фотиновъ, знаейки, че ще има работа съ невежи, малокултурни хора, запознава читателитъ си съ най-елементарнитъ работи отъ география, история, естествознание, земледѣлие, помѣства „Повѣсть за Иапонскиятъ народъ“, „Повѣсть за древнаго (старого) народа Грческаго“, „За происхождението на славенскиятъ народъ“ и др..

Презъ априль 1844 година започва да излиза списанието, което има малко измѣнено име: „Любословие или Периодическо повсемѣсячно списание“. Смирна. Въ типографий А. Дамианова 1844. „Любословие“ излиза непрекъснато две години, месечно, появили се всичко 24 книжки, всѣка по 16 стр., фор. 4^о; абонаментъ: 1 пятофрангъ въ Смирна, 1 двестолпникъ въ